

CARTILE SATEANULUI ROMANU.

PENTRU
TREBUINTIELE POPORULUI ROMANU.

Ese in fia-care luna câte una carte. Pretiulu de pre-
numeratiune pre unu anu întregu e 1 fl. v. a., pentru
Romani'a 3 franci — lei noi.

Cele mai bune	Masine de Sortiatu Bucate	Cele mai bune
Originale	Trieure	Mayer
25,000 Masine suntu in folosintia		Se se pot tésca Marc'a Fabriciei
	A se adresá la	
Strat'a Vatuilu 76	BUDAPEST	Vaitzner strasse 76

Proprietariu, Editoru si Redactoru resp. :
Pop'a NICULAE F. NEGRUTIU.

GHERL'A

IMPRIMARI'A „AUROR'A“ P. A. JODORANU

1882.

CARTILE SATEANULUI ROMANU.

Descépta-te Romane!

CARTEA XI.

NOVEMBRE

AN. VII. 1882.

M i r ' a.

(Fine.)

*Nu v'am dîsu eu, mama, lacremandu amaru:
Mormentu mare faceti colo lang'altaru,
Si pe cruce-i puneti verde bradisioru,
Èr' in verfu legati-i acestu giulgiu usioru,
Èr' in elu anelulu ce l'a 'ncredintiatu
Mirele in degetu mi l'a asiediatu.
Si candu va se vina scumpu Sandrinu alu meu
Se juramu in faci'a unui Domnedieu,
Luati-lu si-lu duceti l'acelu 'naltu mormentu
Si-aretati cum Mir'a jace in pamentu;
Si de nu va crede giulgiulu deslegati
Luati din elu anelulu si-ilu aretati.
Si dîcându acestea m'am perdutu in lume
Cá se scapu de péta alu meu si-alu vost' nume.
Audiendu betran'a faci'a-i infloresce,
Genele-si radica, dar' in vanu voiesce
A vedé, lumin'a de multu i-a 'noptatu.
Tu graesci, straina, pôte ce-ai visatu!
Fêt'a mea e mórta, si-apoi din mormentu
Nime nu re'ntórna mai multu pe pamentu!
Si graindu, betran'a man'a si-a întinsu
Si in sînulu Mirii de unu semnu a prinsu
(Unu semnu ce din leaganu Mir'a l'a avutu
Si pe care mam'a o-a recunoscutu.)*

Tu ăsti, tu esti Mir'a, mare Ddieu,
Eu suntu a ta mama, tu sufletulu meu.
Si la sînu o stringe, si doiosu se stringu,
Si imbracisiate stau si plangu si plangu.
Innecata 'n lacremi Mir'a a graitu:
Ah! se te-afli' astu-feliu mama am venitu!
Unde-i alu meu tata, starea vostra ore?...
Vai! elu numi este . . . eu suntu cersitoria.
Se ti mai spunu eu sortea, negrele-i poteri?
Se 'nnoescu eu ăra crudele-mi doreri?
Dupa-ce tu 'n lume, Mira, te-ai perdutu,
Dupa ce mormentulu noi ti-l'am facutu,
Dupa-ce-alu teu mire trei dile te-a plansu
Cruci'a si tierin'a lungu in bracie a strinsu:
In o diminetia satulu este plinu
Că a prinsu tiranulu pe alu teu Sandrinu,
Si in inchisore negra si adanca
L'a inchisu, in care si-adi mai jace inca
Deca de elu mortea nu s'a fi 'nduratu.
In aceeași diua eu am manecatu
La mormentu, — mormentulu ăra risipitu
Pana 'n fundu; vediendu-lu eu am marmuritu.
Rentornandu, in casa eu n'am mai intratu
Că-ci la altulu tote domnulu le-a fostu datu.
Palu teu tata 'n fera l'am aflatu gemendu,
Sfarimatu de domnulu care că turbandu
Se rapea asupra-i; dara s'a scapatu
Că-ci in scurtu, sarmanulu, sufletulu si-a datu
Eu in inchisore trei ani am siediutu,
Trei ani eu lumin'a nu am mai vediutu.
De trei ani tiranulu m'a scosu d'inchisore
Că se amblu 'n lume orba cersitoria.
Domne pentru mine catu ati patimitu!
Nu for' pentru nume totu am suferitu.
Vina scumpa mama unde-i tatalu meu
Se-mi astemperu foculu pe mormentulu seu.
Si mergendu ajuns'au la alu lui mormentu

*Si 'ncaldiau cu lacrimi recele-i pamentu
Ér' candu ele astu-feliu la mormentu plangea
D'unu tumultu selbatecu satulu tremurá,
Clopotele alarma s'audiau batendu,
Vaetu, strigatu, risetu se 'nganau urlandu;
Si candu ele capulu susu si-radică
O multime mare de poporu vedea
Si doi cai nainte ce turbati fugea
Si legatu de code pe pamentu tragea
Pe tiranulu negru, pe acelu paganu
Ce fusese iadulu betului romanu.
Ér' Sandrinu ce-atuncea numai a scapatu
Si 'n acea multime s'a fostu mestecatu,
Vede, recunósce vechi'a lui aleasa;
Totu poporulu striga: ét'a ta mireasa!
Éta-ne cu totii mantuiti d'amaru!...
Si voiosi cu totii sue la altaru!*

Ar. Densusianu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

O mama.

(Versiune.)

O mama siedeá pre dung'a léganului copilului ei. Se vedea a fi lovita de o dorere mare.

Copilulu erá palidu, ochii sí-i tienea inchisi si atátu de greu respirá, încátu tí se pareá ca suspina.

Mam'a tremurá pentru viéti'a copilului ei, si privía la elu cu o intristare muta cá desperarea.

Se audirá trei lovituri in usia.

— Intra! — disè mam'a.

Usi'a se deschisè si se reinchisè, — dar' neaudiéndu-se nici unu sgomotu de pasi, mam'a 'si intórsè capulu cá se vedía cene venisè. — Erá unu sermanu betránu, imbracatu cu o piele de calu si descultiu; — fora indoiéla de ace'a nu se audise sgomotulu pasiloru lui.

Iérn'a erá aspra, frigulu erá de diece grade; si ventulu pareá ca 'ti taie obrazulu.

Fiindu-cà betranulu tremură de frigu și copilulu dormia mai adêncu de cându venisè elu, mam'a se redică din loculu seu că se mai aprindia foculu in cuptoriu.

Betranulu se asiedia in loculu ei si începù se legene copilulu, cântându unu viersu tristu că mortea într'o limba necunoscuta.

— Asié dara cà va remané in viétia copilulu!? dişe mam'a adresându-se catra ospele ei posomoritu. — Acest'a facù din capu într'unu modu pucinu semnificatoriu, — ér' pre busale lui se ivi unu zimbetu misteriosu.

Mam'a 'si plecà in josu ochii, — sîroie de lacrimi se stracurà incetu pre obrazii ei, si capulu î-i cadîu pre pieptu. — Eráu trei dîle si trei nopti de cându nici nu mâncásè nici nu dormisè!

Capulu î-i erá atátu de ingreunatu, încátu fora voi'a ei i-se inchiserà ochii si adormi; — dar' de-odata se desceptà si sari de pre scaunulu seu ingrigiata de starea copilului seu.

Betrânu lu disparùsè,

— Unde e betranulu? strigà ea.

Si alérge la léganulu copilului seu.

Léganulu erá desiertu.

Betrânu lu plecásè cu copilulu.

In momentulu acest'a, vechi'a pendula, ce erá atêrnata într'unu anghiu alu chilieii, se rupsè facîndu unu sgomotu mare, — celea trei greuminte de plumbu cadîurà in josu pâna ce atinserà parchetulu si orologiulu se oprî.

Mam'a se repedi in strada strigându cu desperare:

— Copilulu mieu! Cene a vediutu pre copilulu mieu?

O femeia inalta imbracata într'o rochia négra, care siedeà in préjm'a casei, cu piciórele in zapada, î-i dişe:

— Nesocotita! Ai lasatu mórtea se intre in cas'a t'a si se-ti legene copilulu, in locu de-a-o alungá. Ea nu asceptá decâtu se-ti inchidi ochii... Tu ai adormitu si atunci ea ti-a luat copilulu. Fugiá iute că ventulu; si ce iá mórtea sermana mama, nu mai dà indereptu nici odata.

— O spunemi pre unde a apucatu; si voiu sci se o gasescu.

— Acést'a mi-e fôrte usiorū, dîsè femeî'a négra, — dar' inainte de a-ti spune, voiescu cá se-mi cânti tote cantecele, cari le cântái copilului teu cându 'lu legânái.... Eu sum Nóptea si am vediutu curgêndu lacremile t'ale pre cându tu cântái la léganulu copilului teu.

— Tî le voiu cantá pre tote dela celu de antáiu pâna la celu din urma, dar' in alta dî, mai târdîu; acum lasa-me se plecu cá se-i potu ajunge si se-mi iáu innapoi copilulu.

Dar' Nóptea tacù si asceptá.

Atunci serman'a mama cântá frângîndu-si mânile, — cântá tóte cantecele pre cari le cântásè copilului seu. Eráu multe cantecele acele, — dar' eráu si mai multe lacrimelè cari le versá pentru copilulu seu! — Cându cântá celu din urma cântecu si vocea î-i se inadusî de unu plansu durerosu, Nóptea î-i dîse:

— Dûte dreptu prin padurea ace'a, càci pre acolo a apucatu Mórtea.

Mam'a plecá indata, — dar' ajungîndu in mijloculu padurei drumulu se impartíá in doue. Ea se opri nesciindu déca are de-a apucá spre drépt'a séu spre stâng'a.

In anghiulu celoru doue drumuri, erá unu tufisiu de maracini incarcatu de zapada si de ghiatia.

— Nu ai vediutu mórtea cu copilulu mieu? întrebà ea pre tufisiu.

— Ba am vediutu-o — respunse tufisiulu, — dar' nu ti-oiu spune incatrâu a apucatu, pâna ce nu me vei încaldî, cà vedi cumca sum inghetiatu de totu.

Atunci mam'a fora de a se mai gândí ingenunchiá lângá tufisiu si 'lu trasè catra sinulu seu cá se-lu dezghiatie. Spinii patrunsera in peptulu ei, din care incepurá a curge picaturi mari de sânge.

De cându sênulu mamei se sgariá si sângele curgea in abundantia, tufisiulu se acoperiá cu frundie verdi si flori frumóse... Atátu e de calda anim'a mamei!

Tufsișulul f-i aretâ drumulu pre care aveâ de a purcede mai departe.

Ea plecâ cu grabire pre drumulu, care i-lu aretâsè tufsișulul si preste pucinu ajunsè la malulu unui lacu pre care nu se vedea nici o luntritia. Laculu erâ pré rece pentru de-a-lu trece cu innotulu, si pré pucinu inghiatiatu pentru de-a-lu calcâ cu pitiôrele. — Cu tôte acestea ori câtu de mare erâ piedec'a, duios'a mama trebuiâ se tréca laculu. Ea cadiu in genunchi sperându ca Domnedieu f-i va veni in ajutoriu prin vré-o minune.

— Nu sperâ ace'a ce nu se pôte, — f-i dîse geniulu lacului, redicându-si corpulu seu albu de-a-supr'a apeii, — se vedemu mai bene déca ne potemu intielege amendoii. 'Mi place se adunu margaritare si diamante, si ochii tei suntu cei mai stralucitori din câti amu vediutu: voiesci tu se plângi pâna ce 'ti voru secâ ochii? câci atunci lacremile t'ale se voru face dîamante. In urma te voiu duc pre celu cialtu malu la florari'a cea mare, unde locnesce mórtea sî aultiva arborii si florile cari representéza vietiele omenesci.

— O! — nu voiescu mai multu? dîse serman'a mama in desperarea s'a. 'Ti voiu dá totu, totu pentru de-a ajunge la copilulu meu.

Si ea plânse pâna cându f-i secâ de totu isvorulu lacremiloru. Atâtea lacrime versâ biét'a mama pentru fiiulu seu. Si tôte lacremile ei se facurâ margaritare si diamante; câci nemîcu nu-i mai scumpu în lume cá lacrimelè ce vérsa mamele pentru copii loru!

Atunci geniulu 'si scóse bratielè din lacu sî luandu pre mama o dusè pre celu alaltu malu alu apelorù sale, unde se aflâ palatulu cu florile vietiuitorè.

Erâ unu palatu mare de sticla, de o lungime de mai multe miluri — iérn'a se incaldia prin focurile nevediuete iar' vér'a prin sóre.

Serman'a mama nu-lu vedea, fiendu-ca nu mai avea ochi.

Ea mersè pipaindu pâna la pórt'a castelului; dar' aici o intimpinâ portarés'a.

— Ce cauți aici? întrebă portarés'a.

— Éca în urma dau de o femeia, care sperezu că va avé mila de mine! — strigă mam'a.

Apoi se adresă catra portarésa:

— Vîiu se cautu mórtea, care mi-a luatu copilulu — disè ea.

— Dar' cum ai venitu pâna aci, cene te-a ajutatu si îndreptatu în calea acést'a? — întrebă portarés'a.

— Domnedieu, care a avutu mila de mene! respunse mam'a. Sperezu ca si tu vei avé mila de mene si 'mi vei spune ca unde potu se affu pe copilulu meu.

— Nu te cunosc, — respunsè portarés'a, — si tu nu-lu mai poti vedé. Au muritu multe flori asta nópte; si mórtea va vení se le planteze, cà-ci tu scii ca fie-care omu 'si are arborele séu florea s'a, fie-care dupa organisatiunea s'a. Ele au tóte ace'asi aparentia cá si vegetalele celealalte, dar' au anima care bate totu-dea-un'a, càci cându ómenii nu mai traiescu pre pamentu, ei traiescu în ceriu. — Si fiendu-cà animele copiiloru batu cá si ale ómeniloru mari, póte ca tu vei cunósce baterile animei copilului teu!?

— O! da, da, — le voi cunósce sum securu.

— De ce etate erá copilulu teu?

— De unu anu. Elu suridea de siese lune; si a-séra a esprimatu pentru prim'a data cuventulu „mama.“

— Te voi duce în departamentulu în care se affa copii de unu anu, dar' tu ce 'mi vei da?

— Ce am se-ti dau? — întrebă mam'a. Nemicu, — vedi bine; dar déca trebuie se me ducu descultia pentru domni'a-t'a pâna la marginele lunei, me voi duce pré bu-curosu.

— Nu am nemicu de facutu la marginele lunei, — respunsè cu recéla betrân'a; dar' déca vréi se-mi dai perulu teu celu lungu si negru în schimbu pentru perulu meu caruntu 'ti voi implení dorenti'a.

— Nu poftesci decâtu atát'a? disè serman'a mama. O! iá-lu, iá-lu!

Si ea dede betrânei frumosulu si lungulu seu peru negru si primí in schimbu perulu celu caruntu alu portaresei.

Ele intrará apoi in florari'a mortiei, unde se aflá asiediate, dupa etatea loru, o multime nenumerata de flori, plante, arbori mari si mici.

Eráu acolo iacinte, sub pahara de sticla plânte aquatice innotându pre supr'afaci'a basineloru, — unele fragede si vesele, iar' altele vatamate si de diumetate vescuđite; eráu buruieni, lamâiore, cimbru infloritu s. a. s. a.

Fie-care arbore, fie-care firu de iérba, si flóre 'si avea numele seu si representá o viétia omenésca, unele in Europ'a, altele in Afric'a, — cesteá in Chin'a si cele in Gröndland'a. — Eráu arbori mici in vase de diece ori mai mari decâtu ei, si éra alti arbori mari in vase asié de mici încátu parea ca o se se sparga. Vasele cele mari representáu pre cei avuti ér' cele mici pre cei seraci.

In urma serman'a mama ajunsé in departamentulu copiiloru.

— Am ajunsu, dîsè portarés'a.

Atunci mam'a incepù se pipaie animele cari bateau.

Ea pusé atátu de desu man'a pe anim'a copilului ei, încátu i-ar' fi cunoscutu baterile animei si intre unu milionu de anime.

— Éca-lu! éca-lu! — strigà ea, in urma intindiendu-si bratiale s'ale spre unu cactusu micu, care se plecá bolnavu intru o parte.

— Nu atinge flórea copilului teu! — î-i dîse portarés'a — dar' siedi aci aprópe! Mórtea va se víia preste pucinu. Nu-o lasa se smulga flórea copilului teu, si déca va voii se o rumpa cu ori-ce pretiu, amenintiá-o ca vei rumpe si tu doue flori. — Ea atunci se va oprí, î-i va fi frica; cà-ci cá se smulga o flore séu unu arbore trebuie se aiba ordine dela Domnedieu; si ea trebuie se dé séma lui Domnedieu de tóte plântele umane.

— Ah! — dîsè mam'a — de ce mi-e asié de frigu?

— Vine mórtea, — dîsè portarés'a, — stâi aici și 'ti adâ aminte ce ti-amu spusu.

Si dîcîndu acestea, postarés'a fugí.

Cu câtu mai multu se apropiá mórtea, cu atátu mai mare frigu sentieá mam'a.

Ea nu vedea mórtea, dar' sentiea ca se afla aprópe de dens'a.

— Cum ai potutu aflá drumulu pâna aci? — întrebá mórtea. — Si cum ai potutu veni in faci'a mea?

— Sum mama! respunsè dens'a.

Si mórtea 'si intinsè mân'a s'a ghiaciosa catra miculu cactusu; dar' mam'a 'lu acoperí atátu de bene cu mânile s'ale, încátu nu se vedea nici o foia din densulu.

Atunci mórtea suffá asupr'a cactusului; si suflarea ei fû atátu de rece încátu mânile mamei întiepenirâ la momentu si cadiurâ fora de potere de pre flóre.

— Nesocotita! tu nu te poti luptá cu mene — dîsè ó mórtea.

— Ce'a ce nu potu eu, póte pré-bunulu Domnedieu; si elu va avé indurare de lacremile si suferintiele mele! dîse mam'a.

— Dar' eu nu facu decátu ce'a ce-mi dispune Domnedieu! — dîsè mórtea. Eu sum gradinariulu lui, — iáu arborii si florile cari le plantéza elu pre pamentu si le replantezu in gradin'a cea mare din paradisu.

— Redâ-mi copilulu! se rogâ mam'a plangêndu — séu smulge arborele mieu de odata cu alu densului.

— Ba, — dîse mórtea, — eu nu potu schimbá nemicu din ce'a ce-mi dispune Domnedieu.

— Ei bine, -- dîsè mam'a, — atunci lupt'a va fi între noi doi. Déca atingi flórea copilului meu, eu smulgu tóte florile din gradin'a vietiei. Si dîcîndu acestea, mam'a apucâ doue floricele.

— Nu te atinge de aceste flori! — strigâ mórtea, déca tu esci nefericita, nu face cá inca o mama se fia nefericita si inca multu mai nefericita decátu cum esti tu, pentruca aceste doue flori sunt doi gemeni.

Oh! — suspinâ serman'a femeia, lasandu nevatemate florile.

Dupa ace'a urmă unu momentu de tacere; si mórtea se pareá misicata de mila.

Tiene! — disè mórtea, dându-i doue diamante. Éta-ti ochii, pre cari i-am pescuitu trecându laculu. Ei suntu mai frumosi si mai luminosi cá mai inainte. Cautá cu ei spre acelu isvoru.... 'Ti voiu spune numele celoru doue flori, pre cari voiái se le rumpi; si vei vedé totu odata si reulu ce erá se-lu comiti.

Si mam'a luându-si ochii, cautá spre isvoru. Erá unu spectaculu incântatoriu de a vedé venitoriulu fericitu a lu celoru doue fientie pre cari voiá se le smulga din viétia in midiloculu fericirei loru; — viéti'a loru decurgeá vesela si plina de bucurii si desfatari.

— Ah! — suspină mam'a, acoperindu-si ochii, — erá se me facu criminala.

— Privesce! díse mai departe mórtea.

— Cele doue floricele vesele disparuserá; si in loculu loru se aflá miculu cactusu, care luá formá unui copilu, ce crescându inaintea priviriloru mamei deveniá unu barbatu plinu de patimi ardietóre, — tóta viéti'a lui erá lacrimi si dorere; si in urma se terminá prin sinucidere.

— Ah! Domnedieule! Cene e acést'a? intrebá mam'a.

— Erá copilulu teu í-i respunse mórtea.

Serman'a femeia suspină din profundulu animei s'ale materne, si cadíu la pamentu. Pucinu dupa ace'a revenindu-si in fire 'si redicá mânile catra ceriu.

— O! Domnedieule! 'ti multiemescu cá l'ai luatú de pre pamentu; — rogù-te pastrézà-lu in ceriu. Ce faci tu e bene facutu!

Atunci mórtea 'si intinsè man'a s'a ghiaciósa catra miculu cactusu.

Dar' mam'a í-i oprí cu o mana bratiulu, ér' cu cealalta í-i redede ochii.

Ascépta pucinu, — díse ea, — se nu-lu vedu morindu.

Si serman'a mama traii inca trei-dieci de ani fora de vedere; dar' supuindu-se fora cea mai mica murmurare voientiei lui Domnedieu.

Domnedieu pusè pre copilulu in cét'a angeriloru; si pre mama in cét'a martirjloru.

DIVERSE.

— **Ajutati pre confratii nenorociti!** În Boiereni — comuna curatu romana — in 21 Septembrie escandu-se focu intr'o casa in apropierea bisericeii, acela ajutatu de unu ventu puternicu pre candu barbatii si femeile cele mai tenere erau la lucru câmpului departati, mistu' in 2½ ore turnulu bisericeii, 65 case, si toate superedificatele economice impreuna cu bucatele si fânulu adunatu, încatu aproape 300 de suflete au ramas sub ceriulu liberu fara o bucatia de pâne, ca-ci vestmintele scose in ocolu seu la strada inca au arsu toate impreuna cu podurile de pre strada, acuma implorandu cu totii ajutoriu dela cei milostivi.

In numele acelor nenorociti facu a pelli la marinimositatea tuturoru binevoitoriloru pentru ajutoriu si oferte, rugandu pre on. redactiuni a foiloru publice, se binevoiesca si cu acesta ocaziune a deschide liste de colecte, a primi ofrandele incurse, si acele a le tramite la adresa subscrisului spre inaintare la comitetulu de impartirea ajutorialoru, sprimandu si cu acesta ocaziune multiamita dloru Joanu Buzura possessoru, si Georgiu Cupsia parochu din Mogogi'a pentru ajutoriulu de 15 litre cucurudiu impartitu la momentu.

Desiu in 23 Septembrie 1882.

Gabriele Manu adv.

Apelulu de mai susu graiesce destulu de elocentu si nu credemu se fia anima romanésca atâtu de impetrita care se nu o moia lacrimile aloru 300 suflete, ajunse acum la inceputulu iernei pre utilitie — fora casa fora mesa. — Din parte-ne deschidemu o *cola de ajutorintia* pentru acesti nenorociti, dandu din pucinulu nostru spre acestu scopu 5 fl. si rogandu pre cetitorii nostrii se nu întârde a veni in ajutoriulu loru — tramitiendu la adresa nostra, fie-care dupa potinti'a s'a, câte cev'a pentru alinarea fêmei si suplenirea lipsei loru.

Toate contribuirile benevole se voru tramite indata la destinatiunea loru si se voru cuita in colonele acestui diariu.

„**Calendarulu Familiei**“ pre anulu 1883. Au esitu de sub tipariu contiéndendu urmatorele materii:

Partea Calendaristica: Date cronologice. — Serbatorile si alte dile schimbatorie. — Celea patru anutempuri. — Ajunurile (posturile) preste anu. — Intunecimiin soare si luna. — Cometulu reginte. — Genealogia. — Cronologia. — Calauzu finantiaru impreunatu cu Tabelele timbreloru. — Tabel'a comparativa a Monetei unoru State. — — *Numirea Dilei* — *Datulu curente*. — *Santii si serbatorile*. — Fazele Lunei si schimbarile tempului — Semne de tempu. Resarirea si Apunerea Soarelui. — Tergurile de tierra. — Anunciuri literarie si altele.

Partea de ctitu: (*Biblioteca Familiei* — Cartea I.) — *Fortun'a* (poesia.) *Viéti'a* sociala superióra vietiei individuale. *Mam'a* (poesia.) *O mama*. *Carmen Sylva*. (poesia.) *Gardist'a*. *Poesi'a* si *politic'a* (poesia.) *O pagina de aur* din viéti'a unei femei. *La una copila* (poesia.) *Luxulu* femeiei si *Zestrea* miresei. *Prim'a* ingri-gire a prunciloru (reflesiuni igienice — la adres'a mameloru.) — *Feliurimi*: Drepturile reciproce ale casatoritfloru. *Tradarea* pedep-sita. *Nevést'a* betranului (poesia.) *Principele Talleyrand* si *mediciei* lui. *Utilitatea* postei. *Unu Paris modernu*. *Confundarea* persónei. *Carti* si *carti*. *Femeile*. *Pétra* intieptiunei.

— Pretiulu unui esemplariu e 50 cr. v. a. Totu alu cincilea esemplariu se dá gratis; si asié 5 esemplare costau 2 fl., 10 esemplare 4 fl., — ér' 20 esempl. ódata dispuse se dau numai cu 7 fl. v. a.

Langa acestu calendariu este alaturatu, cá premiu de totu gratis, o icóna fórté frumósa — represantandu pre **Maiestatile** loru **Regele** si **Regin'a** Romaniei.

Calendariulu Sateanului Romanu pre anulu 1883. Au esitu de sub tipariu Contiène urmatóriale materii:

Partea Calendaristica: Contiène tote materiile de lipsa in unu Calendariu bene-arangiatu si bogatu adjustatu chiar' cá si „*Calendariulu Familiei*.”

Partea de ctitu: (*Biblioteca Sateanului Romanu* Cartea IV.) — *Imperatés'a Lumei* (poemu istoricu.) *Florid'a* lui *Draganu* (novela.) *N'am nemica...* (poesia.) *Murgu* si *fét'a* lui (poesia). — *Colib'a tieranului*. *Folosulu istoriei nationale la poporulu romanu*. *Roman'a* (poesia), *Maestri'a* de a te inavuti. *O nu plange poporulu mieu...* (poesia.) *Malur'a* si *taciunele*, *varuitulu graului* de *sementia*. *Strigoii* (poesia.) *Draculu dascalitu prin femeia*. *Se me-nsoru se nu me-nsoru?*... (poesia.) *Rusulu* si *Orbulu*. **Risete si zimbete:** — *Din resboiulu Romaniloru contr'a Rusiloru*. *Ce-au luatu Rusii?* *Una proba*. *Intre doi prunci*. *De ce-i paguba?*

— Pretiulu unui esemplariu e 35 cr. v. a. Totu alu cincilea esemplariu se dá gratis; si asié 5 esemplare costau 1 fl. 40 cr. 10 esempl. 2 fl. 80 cr., — ér' 20 esempl. ódata dispuse se dau numai cu 5 fl. v. a.

➡ **CALENDARIULU SATEANULUI ROMANU** impre-una cu „**CALENDARIULU FAMILIEI**” de-ódata dispuse costau — spedate franco — numai 75 cr. unu esemplariu, — 3 fl. = 5 esemplare, 6 fl. = 10 esempl. — si 10 fl. = 20 esemplare.

— A se adresá la **Imprimari'a „AUROR'A”** in **Gherl'a** (**Szamosujvár.**) —

**Togmai au esitu de su tipariu la
Tipografi'a „Auror'a“ in Gherl'a
(Sz.-ujvár.)**

VISULU

Prea Santei Vergure Maria
Nascatórei de Dunnedieu

Urmatu de mai multe
ROGATIUNI FRUMÓSE.

Unu esemplariu bene-brosiuratu se vende
cu **10 cr.** — mai luxuosu **12 cr.**

Totu alu cincilea esemplariu se da grats.

Ér' la dispuneri mai mari se accórdá favo-
ruri deosebite, asié 50 esemplare se vendu cu
3 fl., ér' 100 esemplare cu 5 fl. v. a.